

NPRU

Quality Assurance Newsletter
Nakhonpathom Rajabhat University

จดหมายข่าวประกันคุณภาพการศึกษา

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน ตุลาคม-ธันวาคม 2555

การประกันคุณภาพกับ

“ปัญญา”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศินี ประทุมสุวรรณ
รองอธิการบดี

สารบัญ

ในเรื่อง “Allegory of the cave” เพลโต ได้อุปมาว่า เราทุกคนต่างก็เหมือนกับนักโทษที่ถูกจองจำ อยู่ในถ้ำ แขนขาถูกตรึงไว้ด้วยโซ่ตรวน ซ้ำถูกบังคับให้หันหน้าเข้าหาผนังถ้ำ ไม่อาจเหลียวซ้ายแลขวาหรือแม้แต่จะหันหลัง พวกเราจึงไม่อาจเห็นอะไร ได้มากไปกว่า “เงา” ที่ตกกระทบและทอดสะท้อนมายังฝาผนัง

วันแล้ว.....วันเล่า คืบแล้ว...คืบแล้ว

เพราะเห็นอยู่เช่นนั้น จึงทักท้วงและหลงคิดไปว่า

เงาก็คือความจริง

หากจะมีใครสักคนสลัดโซ่ตรวนและหลุดออกไปได้ คนผู้นั้นก็จะพบว่า แท้ที่จริงแล้วอีกด้านหนึ่งของถ้ำ มีกองไฟ และมีคนเดินซึกเซิดหุ่นให้กลายเป็นเงาสท้อนภาพวัตถุ แล้วถ้าเขาเดินออกจากถ้ำ เขาก็จะได้พบกับโลกภายนอกที่สว่างไสว ไม่ใช่โลกภายในที่ทึบทึม ทั้งยังได้พบกับความมั่งคั่งมากมายสี่หหลายมิติของดอกไม้ตามที่เป็นจริง ไม่ใช่เพียงภาพแบนราบของเงาดำ

และเมื่อเขากลับเข้ามาในถ้ำอีกครั้งเพื่อบอกเล่าความจริงนี้ ก็แล้วจะมีใครบ้างที่เชื่อเขา เพราะเราเชื่อในสิ่งที่เห็น เราจึงเห็นแต่ “มายา”

ถ้าเพียงแต่จะมี “ปัญญา” มายาก็หาย เพลโต เชื่อว่า การศึกษาเป็นบ่อเกิดของปัญญา และฉันก็อยากเติมต่อไปว่า การประกันคุณภาพการศึกษาก็คือ บ่อเกิดของปัญญาเช่นกัน

ปัญญาเท่านั้นที่จะพาเราออกจากถ้ำ การประกันคุณภาพ คือ การสะท้อนภาพที่หวังจะให้เราออกจากถ้ำมาพบกับความจริง

การประกันคุณภาพ คุณภาพการประกัน	1
ผศ.ดร.เยาวภา บัวเวช	
สังคหวัตถุ 4 : หลักธรรมที่ควรใช้ในการทำงานประกันคุณภาพ	3
การศึกษา	
นายพิมพ์ศักดิ์ พึ่งพันธ์	
ความรู้สึกรักแรกของการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา	5
นางสาวดวงใจ อุ่มอารมณ์	
ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการประเมินคุณภาพ	6
การศึกษา	
นายพงษ์ดนัย จิตตวิสุทธิกุล	
สะท้อนงานการประกันคุณภาพการศึกษา	7
นางสาววรางค์ศิริ วจิตมธุจรานนท์	
การเตรียมมองที่เข้ากับประสบการณ์การทำงานประกัน	8
สถาบันวิจัยและพัฒนา	
นายวิฑูรย์ กลอกระโทก	
เทคนิคการทำงานประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ	10
นางสาวสร้อยณิ เดชะ	
ผลการประเมินตามองค์ประกอบของ สกอ.	11
ประจำปีการศึกษา 2554	
ผลกาประเมินตามองค์ประกอบของ สกอ.	11
และ สมศ.ประจำปีการศึกษา 2554	
ภาพกิจกรรมต่างๆ	15

การประกันคุณภาพ คุณภาพการประกัน

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.เยาวภา บัวเวช

ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษภายใน

ท่ามกลางการถาโถมของกระแสอาเซียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ อีกทั้ง มีเงื่อนไขเวลาให้ผู้คนลุ่นว่า ปี 2558 จะมีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้าง เปลี่ยนแปลงอย่างไร ใครเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ใครได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงจะกระทบกับเราอย่างไร เป็นต้น ผู้เขียนเชื่อมั่นว่า มีคำถามอีกมากมายที่เดิยวจากหลากหลายผู้คนในโลกใบนี้ โลกที่ไร้พรมแดน เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในที่หนึ่ง สามารถสื่อสารและมีผลกระทบก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อไปยังที่ต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้ที่จะอยู่ในโลกใบนี้โดยการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง ความท้าทายจากกระแสโลกที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง

ปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความได้เปรียบในโลกของการแข่งขัน นอกจาก สติปัญญาและความสามารถของผู้คนแล้ว ยังต้องมีการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และเมื่อใดคนมีคุณภาพก็ย่อมผลิตผลงานที่มีคุณภาพตามไปด้วย ผู้เขียนมีความเชื่ออย่างนั้น ดังนั้น องค์การมีความจำเป็นต้องศึกษากลไกที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพคนให้สามารถพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้อย่างเต็มที่ เพื่อทำให้เป็นคนที่รู้จักคิด วิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และจัดการกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการพัฒนาคนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กันไป สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วิกฤตการณ์ทางการศึกษาที่สำคัญของประเทศไทยที่ผ่านมาที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ เรื่องคุณภาพการศึกษา ตามที่ทราบกันดีอยู่แล้ว ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาของไทยทำให้คนไทยบางส่วนที่มีฐานะร่ำรวยหาทางออกโดยส่งบุตรหลานไปเรียนต่อต่างประเทศ ในขณะที่คนไทยอีกส่วนหนึ่งก็พยายามให้บุตรหลานได้เข้าเรียนในโรงเรียน/สถาบันการศึกษาที่ดีว่ามีคุณภาพดี ถึงแม้ว่าโรงเรียน/สถาบันการศึกษาจะอยู่ไกลและเด็กจะต้องเสียเวลาและเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางก็ตาม ส่วนคนที่ไม่มีความสามารถซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศจำต้องยอมให้บุตรหลานเรียนในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่ไม่แน่ใจในคุณภาพ

การพัฒนาสถาบันการศึกษาของไทยให้มีคุณภาพเพื่อให้ประชาชนชาวไทยมีความมั่นใจที่จะส่งบุตรหลานไปเรียนนั้น จะต้องมีการประกันคุณภาพการศึกษา และทำให้การประกันคุณภาพภายในเป็นกลไกที่สถานศึกษาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่ต้องการ จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดในยามนี้ ดังจะเห็นได้จากการปฏิรูปการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดนโยบายการเปลี่ยนแปลงการอุดมศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

1) เจตคติเพื่อสร้างความมั่นใจได้ว่าระบบการอุดมศึกษาจะมีความยืดหยุ่นสามารถตอบสนองความต้องการของชาติได้มากขึ้นและทันทั่วทั้ง

2) กระบวนการเพื่อยกระดับความสามารถในการผลิตบัณฑิต โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดตามความจำเป็น

3) โครงสร้างเพื่อจัดอุปสรรคที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงและขัดขวางการนำนวัตกรรมมาใช้

4) การประกันคุณภาพ เพื่อให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการประกันคุณภาพของอุดมศึกษาที่หลากหลาย

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาที่ผ่านมาสถาบันการศึกษาต่างก็มีความตื่นตัวในการรับการประเมินเป็นอย่างมาก ทำให้แนวโน้มของการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นทุกหน่วยงาน มีความพยายามปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในของตนเอง เรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน เรียนรู้จากเพื่อนต่างสถาบัน เรียนรู้จากจากผู้ประเมินทั้งภายในและภายนอกอย่างต่อเนื่อง เพื่อแข่งขันในด้านประสิทธิภาพของหน่วยงาน

ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ มีความเข้าใจและมีใจรักในงานการประเมิน ในขณะที่ผู้บริหาร/ผู้บังคับบัญชา ก็ต้องให้ความสนใจ เอาใจใส่ ดูแลทั้งในส่วนของบุคลากรและงานว่า ยังมีข้อหรือเนินตรงไหน เพื่อจักได้ถมบ่อที่เกิดขึ้น และพัฒนาเนืที่มีอยู่ให้มีความสวยงามมากขึ้น หรือจะช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างไร บุคลากรอีกกลุ่มที่มีความสำคัญมากต่องานประกันคุณภาพ ก็คือ กลุ่มคณาจารย์นักวิจัย ที่ทำหน้าที่ในการทำวิจัย มีความจำเป็นที่จะต้องผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานออกสู่สังคมและสามารถแก้ไขปัญหาของสังคมได้ หรือรองรับความต้องการของสังคม/ท้องถิ่นได้ ก็จะเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยกระพือชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยในการก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยคุณภาพในภูมิภาคและอาเซียน ได้อย่างสง่างาม

ทั้งนี้ เนื่องจากการประกันคุณภาพภายใน คือ การประกันคุณภาพส่วนที่เป็นสมองของสถาบันการศึกษา คนแรกก็คือผู้เรียน ต่อมาคือ คณาจารย์ บุคลากร และผู้บริหารการประเมินที่สำคัญคือการศึกษาที่ผู้เรียนประเมินผลการเรียนของตนเอง คณาจารย์ประเมินผลการสอนของตนเองเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นมืออาชีพ มีการทำงานเป็นระบบ โปร่งใส มีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ และผู้บริหารประเมินผลการบริหารงานของตนเองในการใช้ภาวะผู้นำและความรู้ ความสามารถในการบริหารงานอย่างเป็นระบบและมีความโปร่งใส เพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษาให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและเป็นประโยชน์ต่อสังคมและจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ทั้ง ๓ สิ่งนี้รวมกันเรียกว่า การประกันคุณภาพภายใน เป็นการประเมินที่ถูกต้องสำคัญที่สุด ที่ควรจะทำต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและการยอมรับของผู้ปกครอง ชุมชน มีหลักประกันและความมั่นใจว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

การประกันคุณภาพ คุณภาพการประกันจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากองค์กรไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกภาคส่วน โดยเฉพาะในส่วนของคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนวัฒนธรรมคุณภาพให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และบุคลากรภายนอกองค์การในการทำหน้าที่หนุนเสริม สนับสนุนการบริหารงานขององค์การภายใต้เงื่อนไขคุณภาพ **“ก้าวอย่างอย่างมั่นใจ กับงานประกันคุณภาพ”**

สังคหวัตถุ 4 : หลักธรรมที่ควรใช้ในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา

โดยนายพิมลศักดิ์ พึ่งพันธ์

หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

เมื่อก่อนหน้านี้ผู้เขียนเข้าใจว่า หลักธรรมคือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ซึ่งถ้าไม่ศึกษาให้ละเอียดแล้ว ตูยากนักที่จะปฏิบัติได้ แต่เมื่อศึกษาหนังสือที่ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ ได้เขียนไว้ว่าธรรมะ คือ หน้าที่ตามกฎของธรรมชาติที่มีอยู่แล้วในตัวบุคคล ถ้าปฏิบัติให้ถูกต้องแล้วจะบังเกิดความสุข ถ้าปฏิบัติไม่ถูกต้องแล้ว ก็บังเกิดความสุข ดูหน้าที่พื้นฐาน 3 ประการ ของมนุษย์ที่ท่านกล่าวไว้

“หน้าที่ที่หนึ่งมีอาหารการกิน
หน้าที่ที่สองรักษาสุขภาพอนามัย และ
หน้าที่ที่สามมันก็ต้องสังคัมกันให้ถูกต้อง ไม่นั้นมันก็ตายเหมือนกัน”

คำว่าสังคัมในที่นี้ หมายถึง สังคัมประคิต ภาษาอังกฤษเขียนว่า Socialization ซึ่งแปลว่า กระบวนการ ชัดเกลากันเอง ของบุคคลในสังคัมที่นำไปสู่การปฏิบัติต่อกันที่ถูกต้องนำไปสู่สังคัมที่มีความสุข ทั้งหมดที่เขียนแล้วนับว่าเป็นเรื่องกฎเกณฑ์ของมนุษย์ในภาวะปกติทั่วไป แต่ในภาวะที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นภาวะของมนุษย์ที่ยกระดับสูงขึ้นไปอีก คือ สังคัมของบุคคลที่ปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งงานคืองานประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาสถานที่ปฏิบัติงาน คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม การทำงานประกันคุณภาพการศึกษา นับว่ายากกว่าการดำรงชีวิตปกติจริง เพราะนอกเหนือจากกฎธรรมชาติแล้ว ยังมีกฎระเบียบ นโยบาย ของทางราชการที่ต้องปฏิบัติ มีการตั้งค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้จะต้องบรรลุให้ได้ มีค่ารวมเฉลี่ยทุกองค์ประกอบทุกตัวบ่งชี้ = 4.51 ขึ้นไปจึงถือว่ารักษาคุณภาพเดิมไว้ได้ไม่ตกต่ำเรื่องต่างๆ เหล่านี้ จะขอยกไว้ก่อน อาจมีหลักธรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมในตอนต่อไป ตอนนี้ขอเสนอหลักธรรมพื้นฐานที่อ่านแล้วทุกท่านคงสบายใจ เพราะเป็นหลักธรรมที่มีอยู่แล้วในตัวของท่านทุกคน เพียงแต่อาจลืมนำมาใช้ ใช้แล้วมีความสุขด้วยครับ ธรรมที่ชื่อว่า สังคหวัตถุ 4

สังคหวัตถุ 4 หมายถึง หลักธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจผู้อื่น ผูกไมตรี เอื้อเฟื้อ เกื้อกูล หรือเป็นหลักการสงเคราะห์ อนุเคราะห์ ซึ่งกันและกัน มีอยู่ 4 ประการ คือ 1.ทาน 2.ปิยวาจา 3.อัตถจริยา และ 4.สมานัตตา ขอนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานประกันคุณภาพ ดังนี้

1. ทาน คือ การให้ การเสียสละ หรือการเอื้อเฟื้อแบ่งปันของคน เพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น “ทาน” ในความหมายของการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา คือ การให้วิทยาทานซึ่งกันและกัน คือ การแลกเปลี่ยนความรู้และเทคนิคในการทำงานระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้วยกัน ระหว่างผู้ตรวจประเมินด้วยกัน ระหว่างผู้ตรวจประเมินกับผู้รับตรวจประเมิน “ทาน” ที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา คือ เงินตอบแทนการตรวจประเมินที่มีจำนวนเหมาะสมสวัสดิการอื่นๆ สำหรับผู้ทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น ค่าตอบแทนนอกเวลาทำงาน การไปดูงานนอกสถานที่ เป็นต้น ส่วน “ทาน” ข้อสุดท้ายที่ทุกฝ่ายควรให้ซึ่งกันและกันก็คือ การให้โอกาสซึ่งกันและกัน ผิดแล้วให้โอกาสแก้ไข ผิดแล้วผิดเลยไม่ให้โอกาสแก้ไขได้อีก

2. ปิยวาจา การทำงานประกันคุณภาพให้มีคุณภาพดีจะเป็นลักษณะของการทำงานร่วมกันแบบถ้อยทีถ้อยอาศัย ผู้ปฏิบัติงานทุกคนมีใจรักงานนี้ต้องทำงานเป็นทีมจึงประสบผลสำเร็จ คำพูดที่สื่อสารต่อกันจึงเป็นปัจจัยหนึ่งแห่งความสำเร็จ คำพูดที่อ่อนหวาน ไพเราะ มีความจริงใจ ระหว่างผู้ปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วยกัน ระหว่างผู้ตรวจประเมินกับผู้รับการตรวจประเมิน และระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติ ควรจะเป็นแบบถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน

3. อัถดจรียา คือ การสงเคราะห์ทุกชนิดหรือการประพุดตีในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น หลักธรรมข้อนี้ อาจนำพฤติกรรมการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาที่พบอยู่บ่อยมาบอกกล่าว คือ การทำ SAR การทวงถาม SAR และการส่ง SAR ผู้รับผิดชอบระดับมหาวิทยาลัย ได้กำหนดปฏิทินการทำและการส่ง SAR ของคณะ/สำนัก ไว้พอใกล้ๆกำหนด ก็โทรศัพท์ทวงถามด้านคณะ/สำนัก รับภาระงานหลายด้านพอถึงกำหนดยังไม่แล้วเสร็จ อย่างนี้จะทำอะไร ทั้งผู้ทวงข้อมูลและผู้ส่งก็เริ่มว่าวุ่นใจอย่างนี้ต้องใช้ธรรมะเข้าช่วย ธรรมะนี้ คือ “อัถดจรียา” ต่างฝ่ายต้องใช้ ปิยวาจาในการติดต่อกันโดยคำนึงถึงประโยชน์ของแต่ละฝ่าย ประโยชน์ของฝ่ายทวงถามคือขอให้ SAR มาโดยเร็ว ประโยชน์ของฝ่ายถูกทวงถามคือ ไม่ถูกตำหนิ ไม่ต้องการให้บุคคลที่สามรู้ว่าสงช้า

4. สมานัตตา คือ การเป็นผู้ที่มีความสม่ำเสมอหรือมีความประพฤติเสมอดันเสมอปลาย พฤติกรรมเสมอดันเสมอปลาย ที่ควรนำมาใช้ในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกออกเป็น 2 ประการ คือ ประการแรก คือ ผู้เกี่ยวข้องทำงานด้วยความเสมอดันเสมอปลาย ไม่ว่าจะป็นระดับผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่เคยให้นโยบายในปีก่อนๆ ว่า การประกันคุณภาพเป็นงานที่สำคัญอย่างไรปีต่อไปก็ยังคงเน้นการให้ความสำคัญอย่างนั้นทุกปีการศึกษา ในระดับผู้ปฏิบัติงานที่เตรียมเอกสารตามตัวบ่งชี้เพื่อรับการตรวจประเมินเคยเตรียมการล่วงหน้าอย่างไร ก็ควรจัดเตรียมให้พร้อมอย่างนั้น รวมทั้งคิดค้นวิธีการเตรียมความพร้อมที่ดีกว่าเพื่อพัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆ ประการที่ 2 ความเสมอดันเสมอปลายของการปฏิบัติต่อกันในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างผู้บริหารมหาวิทยาลัยกับผู้บริหารจัดการเตรียมเอกสารหลักฐานเพื่อรับการตรวจประเมิน ระหว่างบุคลากรในหน่วยงานที่ต้องประสานงานกัน และระหว่างผู้ตรวจประเมินกับผู้รับการประเมิน ควรมีความเสมอดันเสมอปลายในการยึดหลักสังคหัตถธรรม 3 ข้อก่อนหน้านี คือ ความเสมอดันเสมอปลายในการให้ทาน การใช้ปิยวาจา และยึดหลักอัถดจรียา ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ความรู้สึกแรกของการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา

โดย นางสาวดวงใจ อุ่มอารมณ

นักวิชาการศึกษาด้านประกันคุณภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จากการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาที่ผ่านมาก็มีปัญหาในการปฏิบัติงานบ้าง เนื่องจากเพิ่งเข้ามาปฏิบัติงานและยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้มาก่อน ทำให้ไม่ค่อยมีความเข้าใจในการปฏิบัติงานและไม่ค่อยเข้าใจรายการหลักฐานบางอย่าง แต่ได้รับความช่วยเหลือและการแนะนำจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล เรืองศรี และอาจารย์ผู้ดูแลแต่ละองค์ประกอบทุกท่านเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ในคณะฯ ที่ให้การร่วมมืออย่างดียิ่งในการหาเอกสารประกอบการประเมิน ทำให้การทำงานประสบความสำเร็จด้วยดี ทำให้ได้ข้อคิดในการทำงานเพิ่มขึ้นว่า การที่จะประสบความสำเร็จในการปฏิบัติทำงานต่างๆได้ จะต้องเกิดจากการให้ความร่วมมือกันความสามัคคีกันในหมู่คณะ จึงจะทำให้ทุกสิ่งประสบความสำเร็จได้

ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการประเมินคุณภาพการศึกษา

โดยนายพงษ์ดนัย จิตตวิสุทธิกุล

นักวิชาการศึกษาด้านประกันคุณภาพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ในความเข้าใจของผมการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึงการสร้างมาตรฐานคุณภาพ การบริหารจัดการของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษาทั้งที่เป็นผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม

ดังนั้นถ้ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมของเรามีคะแนนประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาที่สูงก็จะสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนที่จะเข้ามาศึกษาและผู้ปกครองที่จะส่งลูกหลานเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย รวมไปถึงยังสร้างความมั่นใจให้กับสถานประกอบการที่จะรับบัณฑิตของมหาวิทยาลัยของเราเข้าไปทำงานในสถานประกอบการของเขาเพราะว่าบัณฑิตของเราที่มีคุณภาพทั้งในด้านของการทำงานและด้านจริยธรรม มีจิตอาสาซึ่งทำให้สถานประกอบการมีความมั่นใจว่าบัณฑิตของเราจะทำให้สถานประกอบการของเขาดำเนินกิจการไปได้เรียบร้อย

ด้วยดี ด้วยเหตุนี้ถ้านักศึกษาที่ศึกษามหาวิทยาลัยใดศึกษาจบไปเป็นบัณฑิตแล้วมีงานทำจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยนั้นๆ มีชื่อเสียงส่งผลให้ผู้เรียนและผู้ปกครองอยากที่จะส่งลูกหลานเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยซึ่งส่งผลโดยตรงต่อรายได้ของมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังเป็นการสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยนั้นๆ ให้กว้างขวางขึ้นอีกด้วยซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการรับศิษย์รุ่นน้องที่จบจากมหาวิทยาลัยเดียวกันเข้าฝึกงานหรือเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ

จากที่กล่าวมาทำให้ผมตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผมอยากให้บุคลากรทุกภาคส่วน ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยของเราตระหนักและเห็นความสำคัญรวมทั้งให้ความร่วมมือในการทำงานประกันคุณภาพให้ดีกว่านี้ และผมอยากให้มีเครือข่ายและแนวทางในการทำงานร่วมกันของคณะ สำนัก สถาบัน ภายในมหาวิทยาลัยของเรา ที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เพราะเครือข่ายจะทำให้การทำงานประกันคุณภาพการศึกษาได้ง่ายกว่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ สุดท้ายนี้ถ้าผลการประเมินการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยของเราออกมาดีเยี่ยม ก็จะส่งผลดีต่อศักดิ์ศรี ความก้าวหน้าต่อคณาจารย์ และบุคลากรที่ทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยของเราแห่งนี้ด้วยเช่นกัน

สะท้อนงานการประกันคุณภาพการศึกษา

โดย นางสาวรวงศ์ศิริ วโรตมรุจิรานนท์
นักวิชาการศึกษาด้านประกันคุณภาพ คณะครุศาสตร์

ด้วยฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษามีนโยบายให้นักวิชาการที่ปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา ในคณะ/สำนัก ได้ถ่ายทอด ความรู้สึกในการปฏิบัติ งานในหน้าที่ เช่น เทคนิคในการทำงาน ความภูมิใจ ปัญหาอุปสรรคต่างๆในการทำงาน ซึ่งจากการทำงานนั้น ทำให้เราประมวลความคิดได้ดังนี้

ในเบื้องต้นการประกันคุณภาพในประเทศไทยก็มีอยู่ตลอดเวลาในการทำงานในรูปแบบอื่นๆ ที่อาจไม่ได้แยกออกมาเป็นงานประกันคุณภาพแบบชัดเจน จนเมื่อไม่นานมานี้เราจึงได้มีการประกันคุณภาพแบบปัจจุบันที่มีทั้งข้อดีและข้อเสียด้วยเช่นกัน

ในเชิงนโยบาย การคิดการประกันคุณภาพแต่ละอย่างย่อมมีนโยบายเพื่อสนับสนุนป้องกันและตรวจสอบการผลิตการศึกษาของสถาบันให้ได้คุณภาพ เราจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าในเรื่องทางด้านนโยบายการประกันคุณภาพย่อมเป็นสิ่งที่ดี แต่เมื่อลงลึกในส่วนการปฏิบัติการ ทั้งทางด้านผู้ที่เป็นฝ่ายการตรวจประกัน(ฝ่ายมาประเมิน) หรือทางฝ่ายผู้ปฏิบัติงาน (ฝ่ายผู้รับตรวจการประเมิน) ย่อมมีข้อขัดแย้งในการปฏิบัติงานอย่างแน่นอน ทั้งทางด้านผู้มาประเมินก็ปฏิเสธไม่ได้ว่ามีเรื่องความไม่เท่าเทียมกัน (ผู้ตรวจแต่ละคน) อีกทั้งในเรื่องของหน่วยงานที่ตั้งขึ้นมาซ้ำซ้อนในการตรวจประเมิน ยังสร้างความทับซ้อนทำให้เราต้องหาเหตุผลว่า “ทำไมเราจึงต้องทำงานซ้ำๆหลายรอบเพื่อตอบโจทย์เดิมๆ” นอกจากนี้ในเรื่องของตัวประเด็นการประเมิน ซึ่งยังไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดยิ่งทำให้งานประกันคุณภาพเป็นงานที่หลายๆคนเมินหน้าหนีกันเลยทีเดียว

การประกันคุณภาพสำหรับคนทำงานนี้ บางท่านก็บอกว่าเป็นเรื่องง่าย และบางท่านก็บอกว่าเป็นเรื่องยุ่งยากและน่าเบื่อ แต่สิ่งหนึ่งที่จำเป็นสำหรับหลายอย่างไม่ใช่แค่งานประกันคุณภาพคือ “รากฐาน” ซึ่งสิ่งที่เรานำมาใช้ตอบโจทย์การประกันคุณภาพย่อมต้องมาจากหลายภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นคณาจารย์ (สิ่งหนึ่งที่ต้องถือว่าเป็นโชคของคนทำงานประกันคุณภาพคือ ความร่วมมือร่วมใจของคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้บริหาร ที่ทำให้งานประกันคุณภาพประสบความสำเร็จ) นักศึกษา หน่วยงานภายในไปจนกระทั่งหน่วยงานภายนอก

การแชร์มุมมองที่ใช้กับประสบการณ์การทำงานประกัน สถาบันวิจัยและพัฒนา

โดย นายวิฑูรย์ กล่อกระโทก

นักวิชาการศึกษาด้านประกันคุณภาพ สถาบันวิจัยและพัฒนา

สวัสดีครับ วันนี้มีโอกาสดิเขียนบทความของงานประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นเวทีในการสะท้อนปัญหาการทำงานประกันคุณภาพ ซึ่งบทความที่จะเขียนต่อไปนี้เป็นมุมมองในการทำงานประกันคุณภาพมาได้สักระยะสั้นๆ พบเจอปัญหาพอสมควร ซึ่งเป็นเพียงมุมมองที่จะมาแชร์ให้ทุกๆคนได้อ่าน ซึ่งประสบการณ์ในการทำงานประกันคุณภาพยังมีน้อย หากผิดพลาดประการใด ก็ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วยครับ

สำหรับในมุมมองของผมนั้น งานประกันคุณภาพเหมือนกับเป็นกรอบ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ที่ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติที่คล้ายๆ กัน ส่วนในรายละเอียดปลีกๆ ลงไปนั้น จะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะงานและปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ ดังนั้นหากเรายึดกรอบหรือมีการสร้างกรอบ หรือโครงสร้างที่แข็งแรง งานประกันคุณภาพก็จะเป็นไปได้ด้วยดี และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นแนวทางการปฏิบัติ และสุดท้ายก็เป็นมาตรฐานในการดำเนินงาน แต่ในเบื้องต้นนั้น

ต้องเปิดใจรับกรอบพื้นฐานอันนี้ให้ได้เสียก่อน เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนและพัฒนาไปตามแนวทางที่ถูกต้องต่อไป

ในการทำงานประกันคุณภาพของผมนั้น เริ่มต้นมาจาก การได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ให้ดูแลงานประกันคุณภาพของสถาบันวิจัย ซึ่งในตอนแรกๆ นั้นไม่ทราบเลยว่าต้องทำอะไรบ้าง ต้องทำอะไร หากจะให้เปรียบเทียบการทำงานประกันคุณภาพของผมในช่วงแรกๆ นั้น ก็คงเปรียบเหมือนกับมีคนผลักให้เข้าไปอยู่ในห้องมืดๆ ที่ไม่มีแสงสว่างใดๆ เลย สิ่งแรกๆ ที่ทำได้ก็คือ หาอุปกรณ์ที่อยู่กับตัวที่สามารถจะให้แสงสว่างได้ และก็ค่อยๆ ส่องไปตามห้อง ทีละมุมและเดินสำรวจไปรอบๆ ห้อง จนสามารถจินตนาการ ประกอบกันเป็นรูปห้องทั้งห้อง แน่นนอนในช่วงที่พยายามส่องไฟเพื่อสำรวจไปรอบๆ ห้อง นั้น อาจไปสะดุดสิ่งของที่อยู่ในห้อง เดินชนมัน กระแทบมันจนอาจเจ็บตัวได้เป็นเรื่องธรรมดา และเมื่อทราบว่ามีสิ่งของใดบ้างอยู่ในห้อง ก็ค่อยๆ รวบรวม และจัดเก็บให้เป็นระเบียบต่อไป และสุดท้ายเราก็สามารถบอกคนอื่นๆ ได้ว่ามีอะไรบ้างที่อยู่ในห้อง วางอยู่ตรงไหน ลักษณะเป็นอย่างไร สิ่งที่เราต้องการมีหรือไม่ และหยิบออกมาได้อย่างรวดเร็วเมื่อต้องการ โดยที่เราไม่ต้องเข้าไปดูในห้องด้วยตนเอง หวังว่าทุกๆ ท่าน คงจะพอนึกภาพออกนะครับ ซึ่งในการทำงานประกันคุณภาพในช่วงแรก ก็ต้องขอขอบคุณงานประกันคุณภาพที่มีโอกาสได้ไปศึกษาดูงาน ให้คำแนะนำ และให้ความรู้ในการทำงานประกันคุณภาพ ซึ่งเป็นประโยชน์มากในการทำงาน

แนวทางในการทำงานประกันคุณภาพของผมนั้น สิ่งแรกเลยคือจะต้องยึดกรอบให้มั่น นั่นก็คือองค์ประกอบในการประกันคุณภาพ และก็ค่อยๆ พิจารณาไปตามตัวบ่งชี้ต่างๆ โดยการตั้งคำถามว่า ได้มีการดำเนินการหรือไม่ ทำอย่างไร หลักฐานมีอะไรบ้าง และผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ใดที่มีการดำเนินการ ก็ต้องชี้ให้เห็นว่ามีมีการดำเนินการจริง ระบบขั้นตอนเป็นอย่างไร และสิ่งใดบ้างที่ต้องปรับปรุง องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ใดที่ไม่ได้ดำเนินการ มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการหรือไม่ หากมีความจำเป็นก็จะต้องชี้ให้ผู้บริหารเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญเพื่อจะได้มีการดำเนินการต่อไป ซึ่งงานประกันคุณภาพของสถาบันวิจัยและพัฒนานั้น ท่านผู้บริหารให้ความสำคัญกับระบบประกันคุณภาพมาก จะเห็นได้จากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ จะยึดตามกรอบประกันคุณภาพเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้การดำเนินการเป็นไปตามองค์ประกอบของระบบประกันคุณภาพอย่างครบถ้วน แต่สิ่งที่ยังเป็นปัญหาในการดำเนินงานคือการจัดเก็บหลักฐานที่ไม่เป็นระบบ ทำให้การค้นหาและรวบรวมเอกสารหลักฐานมีความลำบาก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

สุดท้ายนี้ผมขอขอบคุณมหาวิทยาลัยและท่านผู้ใหญ่อีกทีทุกๆ ท่าน ที่ให้โอกาสให้ผมได้ทำงาน จะขอเป็นส่วนเล็กๆ ที่ช่วยพัฒนาสังคมให้น่าอยู่และยั่งยืนต่อไปขอขอบคุณงานประกันคุณภาพ ที่ให้ความรู้และคำแนะนำดีๆ ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนาและเพื่อนร่วมงานทุกๆ คน ที่คอยให้คำแนะนำดีๆ และให้กำลังใจกันมาตลอด หากผิดพลาดประการใดก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย ขอคุณ

เทคนิคการทำงานประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ

โดย นางสาวสร้อยมณี เดชะ

นักวิชาการศึกษาด้านประกันคุณภาพ คณะวิทยาการจัดการ

การทำงานหลายครั้งอาจเกิดความท้อ เนื่องจากงานที่ไม่เคยทำมาก่อน ความวิตกกังวล คิดว่าตัวเองทำไม่ได้ ปัญหาต่างๆ นานา นี้ทำให้งานออกมาไม่มีประสิทธิภาพ หรือเสร็จไม่ทันกำหนด แต่วันนี้ผู้เขียนพอมีเวลาสักตัวด้วยความจำเป็นเพื่อเขียนบทความเพื่อให้กำลังใจเพื่อนๆ แนะนำเทคนิคการทำงานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาศักยภาพการทำงานของตนเอง และพิสูจน์ความสามารถของตนเอง

การพัฒนาศักยภาพการทำงานของตนเอง เพื่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้เขียนได้หลัก เพื่อสร้างกำลังใจให้กับตนเองจากเว็บไซต์ จนได้มาเจอเว็บหนึ่งในหัวข้อเรื่องการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เขียนโดย กระปุกดอทคอม มีหลักที่น่าสนใจดังนี้

1. จัดตารางชีวิตการทำงานให้ดี มีการวางแผนล่วงหน้าไว้อย่างชัดเจน จัดระบบการทำงาน เพื่อจะไม่ทำให้ชีวิตส่วนตัวของคุณและครอบครัวไม่ถูกเบียด
2. อย่าคิดว่างานมันยากเกินความสามารถ หลายท่านมักเจอบ่อยๆ ที่มีงานกองโตมารอจำนวนมาก หรือเป็นมือใหม่สำหรับงานชิ้นนั้นๆ และเริ่มเกิดความวิตกกังวลมาพร้อมกับความท้อ ที่จะต้องเคลียร์งานให้สำเร็จ ให้คุณคิดว่าไม่มีอะไรยากเกินความสามารถหรอก ถ้าตั้งใจจะทำจริงๆ
3. จัดเรียงลำดับความสำคัญให้เหมาะสม ซ่อนนี่ถือว่าสำคัญมาก คุณต้องรู้ว่างานชิ้นใดเป็นงานด่วนต้องรีบจัดการให้เสร็จก่อน
4. มีสมาธิในการทำงานเสมอ
5. อย่าสะสมงานจนกลายเป็นดินพอกหางหมู แล้วงานอาจจะเสร็จไม่ทันนะคะ
6. ทำงานเหนียว หาเวลาพักผ่อนบ้าง เมื่อไรที่คิดอะไรไม่ออกก็เดินเล่นผ่อนคลายความเครียดบ้าง ฟังเพลง หากมีงานขณะที่สมองคุณไม่ปลอดโปร่ง จะทำให้คิดงานไม่ออก จะเสียเวลาเปล่าๆ
7. มองสิ่งต่างๆ ในแง่บวก จะทำให้ปราศจากความวิตกกังวล จะทำให้งานออกมามี

สรุปแล้ว ทั้ง 7 หลักนี้เป็นเทคนิคการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ผู้เขียนอยากให้ผู้อ่าน เพื่อนๆ ร่วมงานที่มีปัญหาในการทำงาน ลองนำเทคนิคการทำงานนี้ไปใช้ดูนะคะ และขอให้ทุกคนที่นำเทคนิคการทำงานนี้ไปใช้มีความสุขกับการทำงานในหน้าที่ของตนเองให้มากที่สุดนะคะ

ผลการประเมินตามองค์ประกอบของ สกอ. ประจำปีการศึกษา 2554

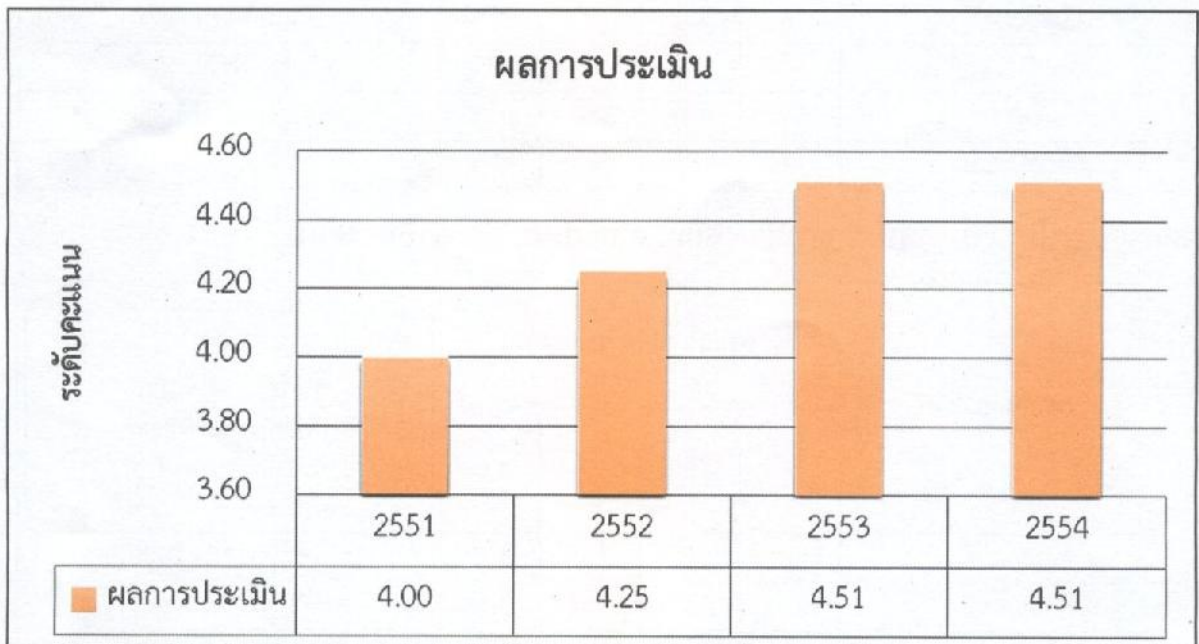
องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน (สกอ.)				ผลการประเมิน 0.00-1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51-3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51-4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51-5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
	I	P	O	รวม	
องค์ประกอบที่ 1	-	5.00	-	5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 2	3.23	4.00	5.00	3.84	การดำเนินงานระดับดี
องค์ประกอบที่ 3	-	5.00	-	5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 4	5.00	5.00	-	5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 5	-	5.00	-	5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 6	-	5.00	-	5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 7	-	4.75	-	4.75	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 8	-	5.00	-	5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 9	-	4.00	-	4.00	การดำเนินงานระดับดี
เฉลี่ยรวม	3.67	4.67	5.00	4.51	การดำเนินงานระดับดีมาก
ผลการประเมิน	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	

ผลการประเมินตามองค์ประกอบของ สกอ. และ สมศ. ประจำปีการศึกษา 2554

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน (สกอ. + สมศ.)				ผลการประเมิน 0.00-1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51-3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51-4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51-5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
	I	P	O	รวม	
องค์ประกอบที่ 1	-	5.00	2.67	3.25	การดำเนินงานระดับพอใช้
องค์ประกอบที่ 2	3.23	4.00	2.57	3.16	การดำเนินงานระดับพอใช้
องค์ประกอบที่ 3	-	5.00	-	5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 4	5.00	5.00	5.00	5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 5	-	5.00	4.50	4.67	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 6	-	5.00	5.00	5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 7	-	4.75	4.39	4.63	การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 8	-	5.00	-	5.00	การดำเนินงานระดับดี
องค์ประกอบที่ 9	-	4.00	-	4.00	การดำเนินงานระดับดี
เฉลี่ยรวม	3.67	4.67	3.76	4.14	การดำเนินงานระดับดี
ผลการประเมิน	ดี	ดีมาก	ดี	ดี	

ตารางเปรียบเทียบผลการประเมินของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมระหว่างปีการศึกษา 2551 - 2554

ปีการศึกษา	ผลการประเมิน	ระดับการประเมิน
2551	4.00	ดี
2552	4.25	ดี
2553	4.51	ดีมาก
2554	4.51	ดีมาก

กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ระหว่างปีการศึกษา 2551 - 2554

จากการประเมินของคณะกรรมการตรวจประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา คณะกรรมการได้ให้ข้อเสนอแนะในภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย

1. มหาวิทยาลัยควรสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนกับคณาจารย์ (โดยเฉพาะคณาจารย์รุ่นใหม่) เรื่อง ขั้นตอนการขอตำแหน่งทางวิชาการนอกเหนือไปจากการอบรมวิธีการขอตำแหน่งวิชาการรวมทั้งรับฟังความเห็นของผู้ที่ได้ยื่นขอตำแหน่งวิชาการไปแล้วและรอผลการดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ทราบข้อมูลซึ่งจะนำไปพัฒนาให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพมากขึ้นและอาจพิจารณาจัดทำระบบรายงานผลการดำเนินการเพื่อพิจารณาผลงานในขั้นตอนต่างๆ ที่ผู้ยื่นผลงานไปแล้วได้ติดตามผลเป็นระยะด้วยซึ่งเป็นมาตรการการขับเคลื่อนการเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการของคณาจารย์รุ่นใหม่ได้อย่างชัดเจนและส่งผลต่อมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัยด้วย
2. มหาวิทยาลัยควรดำเนินการบริหารจัดการอาคารสถานที่ในอาณาเขตของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับการเป็นสถานที่ปลอดภัยหรือตามกฎหมาย
3. มหาวิทยาลัยควรพิจารณาการมอบอำนาจการบริหารจัดการบางประเด็นให้กับคณะ/สำนัก เพื่อเป็นการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานและเพื่อเตรียมความพร้อมของหน่วยงานในองค์กรต่อการเติบโตของมหาวิทยาลัยในอนาคต
4. มหาวิทยาลัยควรพิจารณาจัดหาระบบสารสนเทศที่เหมาะสมมาใช้ในระบบการบริหารงานอาทิระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (e-office) ระบบประเมินผลการสอนออนไลน์เป็นต้น เพื่อให้เกิดความรวดเร็วคล่องตัวและเป็นการประหยัดทรัพยากรรวมทั้งลดภาระของบุคลากรที่มีอยู่อย่างจำกัด
5. มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์พัฒนาพระธรรมที่มีคุณค่าอย่างยิ่งจึงควรพิจารณาจัดหาสถานที่แสดงที่เหมาะสมและมีบุคลากรที่เพียงพอในการดูแลรักษาตามหลักวิชาของการอนุรักษ์เพื่อลดความเสี่ยงของการเสื่อมสลายหรือสูญหาย
6. การบริหารความเหมาะสมระหว่างคุณภาพของผู้เข้าศึกษากับการสร้างโอกาสทางการศึกษาเป็นสิ่งที่ท้าทายทั้งในด้านหลักคิดทางด้านทรัพยากรและจริยธรรมทางการศึกษาหากมีการจัดทำกรวิจัยเพื่อให้คำตอบในแต่ละประเด็นที่มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้อ้างอิงได้จะเป็นประโยชน์เชิงวิชาการในวงการศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับสังคมและประเทศอย่างมาก (ความภาคภูมิใจในสถาบันจะไม่มี)
7. การรับเข้าเรียนเกินกำลัง ควรมีระบบการคัดกรอง
8. มหาวิทยาลัยควรจัดทำแผนการพัฒนาปรับปรุงอาคารเรียนและแผนการจัดการ บำรุงรักษา อนุรักษ์ การเรียนการสอนบนข้อมูลอายุการใช้งานและความจำเป็นและประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาและคณาจารย์ได้ทราบอย่างทั่วถึง (อาจมีการประกาศให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลง)
9. ควรพิจารณาเรื่องที่จอดรถยนต์ที่เริ่มไม่พอ
10. ควรมีแผนบริหารความเสี่ยงของการขาดแคลนบุคลากรในระยะ 5 ปี

แนวปฏิบัติที่ดี

1. การจัดกิจกรรม Morning Talk เพื่อให้บุคลากรสายสนับสนุนจากคณะและหน่วยงานต่างๆ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้หรือประสบการณ์ในการปฏิบัติงานประจำซึ่งกันและกันนับเป็นแนวปฏิบัติที่ดีในการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพการทำงานของบุคลากรสายสนับสนุนรวมทั้งสร้างความคุ้นเคยและความอบอุ่นระหว่างบุคลากรซึ่งส่งผลให้เกิดความร่วมมือและการช่วยเหลือระหว่างหน่วยงานได้อย่างดีเยี่ยมมหาวิทยาลัยจึงควรสนับสนุนให้มีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องโดยลดความกังวลในเรื่องจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือการจัดทำเอกสารอย่างเป็นทางการเพื่อใช้ในการประกันคุณภาพแต่เน้นในด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการจัดเก็บความรู้เพื่อเผยแพร่ให้ผู้ไม่ได้เข้าร่วมได้รับทราบ อาทิ การจัดทำเว็บการจัดการความรู้ด้านงานสำนักงานและงานบริการ เป็นต้น
2. การพัฒนาระบบ Grow budget เพื่อใช้จัดการฐานข้อมูลการเงินสำหรับการตัดสินใจในการบริหารงาน
3. ศูนย์ภาษามีการจัดให้มีการทดสอบด้านภาษาให้กับคณาจารย์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเป็นแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการเตรียมคณาจารย์ต่อการเข้าสู่ความเป็นสากลขององค์กร
4. คณะมนุษยศาสตร์ใช้การแบ่งกลุ่มนักศึกษาแรกเข้าตามผลการเรียนเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนการสอนที่เหมาะสมได้ตรงตามศักยภาพการเรียนรู้

ต้อนรับคณะศึกษาดูงาน

เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2555 เวลา 13.30 น. อาจารย์อภิรักษ์ จุ่นกรณ์ รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา (ดูผลงานประกันคุณภาพ) พร้อมด้วย อาจารย์ ดร.สุเมธี วงศ์ศักดิ์ รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา (ดูผลงานบริการวิชาการ) และคุณวงษ์เดือน ก้วยสกุล หัวหน้างานบริหารทั่วไป สำนักงานอธิการบดี ร่วมให้การต้อนรับคณะศึกษาดูงานประกันคุณภาพการศึกษา และงานบริการวิชาการ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร นำโดย ผศ.อรอนงค์ แจ่มผล ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษา ณ ห้องประชุม สภามหาวิทยาลัย อาคารเฉลิมพระเกียรติ

ตรวจประเมินผลการปฏิบัติงาน

ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ 2555

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมได้จัดให้มีการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ 2555 วัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิผลและผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานของทุกหน่วยงาน โดยได้ประชุมชี้แจงทุกหน่วยงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการตรวจประเมิน และตรวจประเมินในระหว่างวันที่ 5 - 9 พฤศจิกายน 2555 ซึ่งมีหน่วยงานที่รับการตรวจประเมิน จำนวนทั้งสิ้น 10 หน่วยงาน (คณะ จำนวน 5 คณะ สำนัก จำนวน 4 สำนัก และ 1 สถาบัน)

